

ใบความรู้ เรื่อง การพัฒนาตนเองสู่ความเป็นครูมืออาชีพ

คำชี้แจง : ให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง การพัฒนาตนเองสู่ความเป็นครูมืออาชีพเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจรรยาบรรณของวิชาชีพทางการศึกษา ว่าด้วยจรรยาบรรณต่อตนเอง ข้อ ๑ “ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องมีวินัยในตนเอง พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ” โดยเน้นในการพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ

ประเด็น : ๑. จรรยาบรรณของวิชาชีพทางการศึกษา

๒. แบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู :จรรยาบรรณต่อตนเอง

๓. ความเป็นครูมืออาชีพ

๑. จรรยาบรรณของวิชาชีพทางการศึกษา

จรรยาบรรณของวิชาชีพทางการศึกษา หมายถึง มาตรฐานการปฏิบัติตนที่กำหนดขึ้นเป็นแบบแผนในการประพฤติตน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตาม เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียง และฐานะของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ผู้รับบริการและสังคม อันจะนำมาซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ

ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องประพฤติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพและแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ

หมวด ๑ จรรยาบรรณต่อตนเอง

๑. ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องมีวินัยในตนเอง พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ

หมวด ๒ จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

๒. ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ

หมวด ๓ จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ

๓. ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจแก่ศิษย์และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอมา

๔. ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้องดีงามแก่ศิษย์และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ

๕. ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ

๖. ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องไม่กระทำความผิดเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์และผู้รับบริการ

๗. ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องให้บริการด้วยความจริงใจและเสมอภาค โดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ

หมวด ๔ จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ

๘. ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา พึงช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์ โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

หมวด ๕ จรรยาบรรณต่อสังคม

๙. ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา พึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวมและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๒. แบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู: จรรยาบรรณต่อตนเอง

คุรุสภาได้ออกข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อประมวลพฤติกรรมที่เป็นตัวอย่างของการประพฤติที่กำหนดขึ้นตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา คือ ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์ ต้องหรือพึงปฏิบัติ ตามประกอบด้วย พฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องหรือพึงประพฤติ ตาม และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องหรือพึงละเว้น โดยมีแบบ แผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ และตัวอย่างของพฤติกรรมที่พึงประสงค์และพฤติกรรมที่ไม่พึง ประสงค์

จรรยาบรรณต่อผู้ตนเอง

ครูต้องมีวินัยในตนเอง พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทาง วิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอโดยต้องประพฤติและละเว้นการประพฤติตามแบบแผน พฤติกรรม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

พฤติกรรมที่พึงประสงค์	พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
๑. ประพฤติตนเหมาะสมกับสถานภาพและ เป็นแบบอย่างที่ดี	๑. เกี่ยวข้องกับอบายมุขหรือเสพสิ่งเสพติดจนขาดสติ หรือแสดงกิริยาไม่สุภาพ เป็นที่น่ารังเกียจ
๒. ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต ตามประเพณี และวัฒนธรรม	๒. ประพฤติผิดทางชู้สาวหรือมีพฤติกรรม ล่วงละเมิดทางเพศ
๓. ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ อย่างมีคุณภาพ ตามเป้าหมายที่กำหนด	๓. ขาดความรับผิดชอบ ความกระตือรือร้น ความเอาใจใส่ จนเกิดความเสียหายในการ ปฏิบัติงานตามหน้าที่
๔. ศึกษา หาความรู้ วางแผนพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และสะสมผลงานอย่างสม่ำเสมอ	๔. ไม่รับรู้หรือไม่แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ในการ จัดการเรียนรู้ และการปฏิบัติหน้าที่
๕. คำนึงว่า แสวงหา และนำเทคนิคด้านวิชาชีพ ที่พัฒนาและก้าวหน้าเป็นที่ยอมรับ มาใช้แก่ ศิษย์และผู้รับบริการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ที่พึงประสงค์	๕. ขัดขวางการพัฒนาองค์การจนเกิดผลเสียหาย

แบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณครู พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้อธิบายถึงจรรยาบรรณของวิชาชีพครูว่าด้วยจรรยาบรรณต่อตนเอง “ครูย่อมพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอยู่เสมอ” ไว้ดังนี้

หลักการ

สังคมและวิทยาการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ดังนั้น ครูในฐานะผู้พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จึงต้องพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต

คำอธิบาย

การพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง อยู่เสมอ หมายถึง การใฝ่รู้ ศึกษา ค้นคว้า ริเริ่มสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ให้ทันสมัย ทันเหตุการณ์ และทันต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมืองและเทคโนโลยี สามารถพัฒนา บุคลิกภาพและวิสัยทัศน์

พฤติกรรมสำคัญ

๑. ใฝ่ใจศึกษาค้นคว้า ริเริ่มสร้างสรรค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับวิชาชีพอยู่เสมอ ตัวอย่างเช่น
 - หาความรู้จากเอกสาร ตำรา และสื่อต่าง ๆ อยู่เสมอ
 - จัดทำและเผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อต่าง ๆ ตามโอกาส
 - เข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา หรือฟังการบรรยายหรืออภิปรายทางวิชาการ ฯลฯ
๒. มีความรอบรู้ ทันสมัย ทันเหตุการณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ กำหนดเป้าหมาย แนวทางพัฒนาตนเองและวิชาชีพ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การอาชีพ และเทคโนโลยี ตัวอย่างเช่น
 - นำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ประกอบการเรียนการสอน
 - ติดตามข่าวสารเหตุการณ์ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การเมือง อยู่เสมอ
 - วางแผนพัฒนาตนเองและพัฒนางาน
๓. แสดงออกทางร่างกาย กริยา วาจา อย่างสง่างาม เหมาะสมกับกาลเทศะ ตัวอย่างเช่น
 - รักษาสุขภาพและปรับปรุงบุคลิกภาพอยู่เสมอ
 - มีความเชื่อมั่นในตนเอง
 - แต่งกายสะอาดเหมาะสมกับกาลเทศะและทันสมัย
 - มีความกระตือรือร้น ใฝ่ต่อความรู้สึกรักของสังคม

๓. ความเป็นครูมืออาชีพ

“ครู” ถือเป็นอาชีพที่มีความสำคัญต่อคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ ระบบการศึกษา ตลอดจนการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต หากประเทศใดที่มี “ครู” ที่มีคุณภาพ ย่อมเป็นเครื่องการันตีได้ถึงแนวโน้มในการมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ

วิชาชีพครูถือเป็นวิชาชีพชั้นสูง ต้องได้รับการศึกษาหรือฝึกฝนเป็นเวลานาน และมีสถาบันหรือองค์กร ควบคุมความประพฤติ ดังนั้นจึงต้องพัฒนาครูให้มีคุณธรรมจริยธรรมควบคู่ไปกับการพัฒนาวิชาการและมาตรฐานแห่งจรรยาบรรณวิชาชีพครู ความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยส่งผลให้ครูถูกคาดหวังให้ทำหน้าที่เป็น

“เข้าหลอม” ในการผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นทั้งคนดี คนเก่งและคนที่ใช้ชีวิตอย่างมีความสุข จากความคาดหวังของคนในสังคมดังกล่าว ครูจึงต้องมีความเปี่ยมมืออาชีพมากขึ้นนับตั้งแต่การมีความตั้งใจที่จะเรียนครู การมีคุณลักษณะพื้นฐานทางจิตที่เหมาะกับการเป็นครู เช่น ความเมตตา ความซื่อสัตย์ สุจริต ความอดทน ความเพียรพยายาม เป็นต้น เมื่อเข้าสู่อาชีพครูก็พยายามพัฒนาความรู้ ความสามารถและพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน วางตัวเป็นแบบอย่าง ที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรมและปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ และมีความสุขความภาคภูมิใจในการเป็นครู นักวิชาการแสดงทัศนะเกี่ยวกับครือมืออาชีพว่าควรประกอบด้วย ๓ ด้านคือ สอนดี มีคุณธรรมและวินัยและใฝ่ก้าวหน้าและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง (profession) ที่ได้รับการยอมรับมาช้านาน ความเป็นวิชาชีพของครูมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ ๖ ประการคือ

- วิชาชีพที่ให้การบริการแก่สังคมในลักษณะที่มีความจำเป็นและเจาะจง (social service)
- สมาชิกในวงการวิชาชีพครูจะต้องใช้วิธีการแห่งปัญญาในการให้บริหาร (intellectual method)
- สมาชิกในวงการวิชาชีพครูจักต้องได้รับการศึกษาอบรมให้มีความรู้ กว้างขวางลึกซึ้ง โดยใช้ระยะเวลายาวนานพอสมควร (long period training)
- สมาชิกในวงการวิชาชีพครูจักต้องมีเสรีภาพในการใช้วิชาชีพนั้น ๆ ตามมาตรฐานของวิชาชีพ (Professional autonomy)
- วิชาชีพครูจะต้องมีจรรยาบรรณ (professional ethics) และ
- วิชาชีพครูจะต้องมีสถาบันวิชาชีพเป็นแหล่งกลางในการสร้างสรรค์ จรรโลงความเป็นมาตรฐานวิชาชีพ (professional institute)

ความเป็นมืออาชีพของครู จึงควรที่จะต้องยึดถือและปฏิบัติให้เกิดความสัมพันธ์กับมาตรฐานของวิชาชีพครู ซึ่งมีความสำคัญและความจำเป็นต่อครูทุกคน ทั้งนี้เนื่องจากกระแสแห่งโลกาภิวัตน์ ทำให้มีความจำเป็นที่บุคคลจักต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทุกระดับ ให้มีความสำนึกต่อบทบาทและภารกิจต่าง ๆ ที่มีต่อสังคมมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงทางกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ พร้อมทั้งกฎระเบียบข้อบังคับและกติกาทิศทางสังคมแห่งยุคประชาธิปไตย เป็นสิ่งบ่งบอกว่าต่อไปนี้ สังคม องค์กร หน่วยงาน และหน่วยปฏิบัติต่าง ๆ มีความต้องการ “ครือมืออาชีพ” มิใช่เพียงแต่มี “อาชีพครู” เกิดขึ้นเท่านั้น “ครือมืออาชีพ” ตามแนวคิดของรองศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร จักต้องมีลักษณะพื้นฐานในตน ๓ ประการ ต่อไปนี้ คือ

๑. ครูต้องมี ฉันทะ ต่ออาชีพครู เป็นพื้นฐาน
๒. ครูต้องมีความเมตตา ต่อเด็กและบุคคลรอบข้างเป็นพื้นฐาน และ
๓. ครูต้องมีความเป็น กัลยาณมิตร พร้อมเสมอที่จะช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ครือมืออาชีพ ตามแนวคิดของ เอกชัย กิสุขพันธ์ หมายถึง ครูที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพครูสามารถปฏิบัติหน้าที่ครูได้อย่างดีจนประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและมีความเจริญงอกงามก้าวหน้าในอาชีพครูอย่างต่อเนื่อง จนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อื่นได้

ลักษณะของครือมืออาชีพ คือ ครูที่นอกจากจะมีความรู้ มีคุณธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพแล้ว ยังต้องมีองค์ประกอบ ๓ อย่าง ดังต่อไปนี้ คือ การสร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration) ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะสื่อสาร (IT & Communication skills) และการออกแบบการเรียนรู้ (Instructional design) หรือออกแบบวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันได้ เทคนิคสำคัญสำหรับครือมืออาชีพ คือการปรับใช้เทคโนโลยีให้เหมาะกับบริบทของโรงเรียน ทันสมัย ไม่ล้าสมัยรวมถึงอาจไม่จำเป็นต้องล้าสมัยมากเกินไป โดยต้องพัฒนาตนเองให้ทัน

นักเรียนในเรื่องนี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการสอนให้นักเรียนรู้เท่าทันการใช้เทคโนโลยีนอกจากนี้ต้องสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนของนักเรียน ไม่มุ่งเน้นให้นักเรียนเก่งในวิชาของตน แต่ต้องให้นักเรียนอยากที่จะเรียนวิชาของตนแม้ว่าจะไม่ถนัดก็ตาม โดยครูต้องไม่ยึดเยียด และครูจะต้องออกแบบการเรียนรู้ได้หลากหลายเหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละระดับชั้นเรียน แต่ละห้องเรียน เนื่องจากธรรมชาติและบริบทของแต่ละห้องเรียนที่แตกต่างกัน

๑. การสร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration)

ข้อดีของการเป็นครูนั้น มีมากกว่าการเป็นอาชีพ คือ การอยู่เบื้องหลังความสำเร็จของนักเรียน โดยเฉพาะการสร้างเด็กจากที่ไม่มีอะไร จนวันหนึ่งเด็กคนนั้นสามารถยืนได้ด้วยตนเอง นั่นแหละคือความสำเร็จ ดังนั้นการสร้างทัศนคติเชิงบวกที่ถูกต้อง เป็นสิ่งสำคัญที่ครูต้องสร้างให้ตนเองก่อน จากนั้นถึงจะแบ่งปันสิ่งเหล่านี้ให้นักเรียนการจูงใจนักเรียนให้เกิดแรงจูงใจ ทำให้นักเรียนสามารถควบคุมพฤติกรรมความรับผิดชอบของตนเองได้อย่างเหมาะสม และถ้าแรงจูงใจมากขึ้นเรื่อย ๆ ก็จะผลักดันกลายเป็นแรงบันดาลใจซึ่งคงทน ยืนยาวกว่ามาก

การสร้างแรงบันดาลใจสามารถทำได้หลายวิธี อย่างแรกคือการที่ครูจะต้องเป็นแบบอย่างให้แก่ นักเรียน นักเรียนทุกคนจะมีคุณครูที่ประทับใจอยู่ โดยนักเรียนจะเลือกแบบอย่างที่จะทำตามแบบของผู้นั้น ฉะนั้นครูจึงไม่ได้เพียงสั่งสอนศิษย์ หากแต่ครูก็ยังเป็นแบบอย่างในการประพฤติดี ดังที่เรียกว่า แม่พิมพ์ของชาติ นอกจากนี้ครูสามารถให้แรงบันดาลใจด้วยการให้รางวัล และรางวัลนั้นไม่จำเป็นต้องมีค่าหรือเป็นสิ่งของ หากแต่อาจเป็นเพียงคำชมบางครั้งที่สามารถสร้างแรงบันดาลใจที่จะให้เด็กสามารถคงแรงบันดาลใจไว้ได้ เพราะแรงบันดาลใจต้องเป็นสิ่งที่ยั่งยืนต่อเนื่อง ต่างกับความประทับใจที่อาจสิ้นสุดได้ แรงบันดาลใจจึงสำคัญ

๒. ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะการสื่อสาร (IT & Communication skills)

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และความสามารถในการสื่อสารของครูในด้านการใช้ภาษาอังกฤษในปัจจุบันมีความสำคัญต่อความสำเร็จ ความก้าวหน้าในการทำหน้าที่ของครูเป็นอย่างมาก เพราะเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จะทำให้ครูสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ต้องอาศัยทักษะความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษเป็นสำคัญเนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล ที่ทุกคนใช้เป็นสื่อกลางในการเผยแพร่และเรียนรู้ข้อมูลต่าง ๆ ผ่านอินเทอร์เน็ต (Internet) การที่นักเรียนจะสามารถเรียนรู้ได้หลากหลายจากสิ่งที่ครูเตรียมไว้ จึงต้องอาศัยครูเป็นสำคัญในการเลือกและจัดเตรียมเนื้อหาประสบการณ์ให้นักเรียน ซึ่งปัจจุบันนี้การนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยสอนอย่างเต็มรูปแบบของครูยังไม่สามารถปฏิบัติได้เต็มที่มากนัก เพราะอุปสรรคสำคัญของครูส่วนใหญ่ อยู่ที่ความสามารถทางภาษาอังกฤษ จึงทำให้ครูไม่สามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้จากโลกภายนอกสู่ห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) สามารถช่วยให้ครูสามารถเชื่อมโยงความรู้จากโลกภายนอกเข้ามาสู่ห้องเรียนได้อย่างง่ายดาย การจัดการเรียนการสอนก็สามารถที่จะแสดงตัวอย่างให้เห็นเป็นรูปธรรมได้ชัดเจนมากขึ้น รวมถึงการสร้างความรู้หรือแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

ความสามารถด้านการสื่อสารไม่เพียงแต่ภาษาอังกฤษเท่านั้น ภาษาไทยก็เป็นสิ่งที่จำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพครูเป็นอย่างยิ่งเพราะการเรียนการสอนของครูต้องใช้ภาษาไทยในการอธิบาย การสอน การสื่อสารกับผู้เรียน และใช้ในการพัฒนาความรู้ ความคิดต่าง ๆ จากการอ่าน การเขียน ซึ่งทักษะหรือความสามารถด้านการสื่อสารนี้มีความสำคัญต่ออาชีพครูเป็นอย่างยิ่ง แม้ว่าครูจะเก่งมากขนาดไหนแต่ไม่สามารถอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจได้ ก็ไม่สามารถเป็นครูมืออาชีพได้อย่างแน่นอน สรุปได้ว่าภาษาไทยช่วยทำให้ครูสอนนักเรียนให้เข้าใจความรู้ ส่วนภาษาอังกฤษช่วยเสริมให้ครูสอนนักเรียนให้เข้าถึงแหล่งความรู้

๓. การออกแบบการเรียนรู้ (Instructional Design)

ครูที่จะมีความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ให้น่าสนใจได้นั้นจำเป็นต้องใช้ความรู้ที่มีอยู่มาบูรณาการเข้าด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นความรู้ด้านจิตวิทยาต่าง ๆ เช่น จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาวัยรุ่น จิตวิทยา

การศึกษารวมถึงความรู้ด้านหลักสูตรและการสอน เทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ เทคนิคการวัดและประเมินผล การสอนเทคโนโลยีการศึกษา ตลอดจนความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) เพื่อให้ครูสามารถออกแบบการเรียนรู้ การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเรื่องของหลักสูตรนั้นเป็นสิ่งที่เป็นตัวกำหนดว่าครูจะต้องสอนอะไรให้นักเรียนบ้าง เทคนิคการสอนนั้นก็คือการเลือกวิธีการจัดการสอนที่จะให้เด็กได้เรียนรู้และรับความรู้ด้วยวิธีใดบ้าง ซึ่งต้องอาศัยความรู้ในด้านจิตวิทยาพัฒนาการจิตวิทยาการศึกษา ในการออกแบบการเรียนรู้ ว่าแต่ละช่วงวัยนั้นควรพัฒนาด้านใด และใช้วิธีใดที่ทำให้นักเรียนสนใจ ด้านเทคโนโลยีการศึกษาก็เข้ามาช่วยให้ครูสามารถสอนและแนะนำให้นักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ที่กว้างขวางได้ สำหรับการนำเทคโนโลยีการวัดและประเมินผลที่มีความหลากหลายแตกต่างกันก็เพราะครูควรจะใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและสิ่งที่ตนเองสอน ซึ่งทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นถึงความเป็นมืออาชีพของครูทั้งสิ้น

เอกสารอ้างอิง

ณัฐพงศ์ จันทนะศิริ กังสดาล ชนธรรม และสุทธิศรี สมิตเวช. GURU ครูมืออาชีพ (Professional Teacher).

สืบค้นเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๑ จาก

http://www.trueplookpanya.com/new/cms_detail/teacher/๒๖๓๑๕

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร ,รศ.ดร.. **ครูมืออาชีพ : สิ่งจำเป็นที่ควรมีและควรเป็น.** สืบค้นเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๑

จาก tdc.snru.ac.th/UserFiles/b๒.doc

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. **ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖.** สืบค้นเมื่อวันที่

๙ สิงหาคม ๒๕๖๑. จาก <http://www.ksp.or.th/ksp๒๐๑๓/search/index.php?key=จรรยาบรรณ>

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. **ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ**

พ.ศ. ๒๕๕๐. สืบค้นเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๑. จาก

<http://www.ksp-sp.k.or.th/spk๑/images/law/rule/๒๕๕๐.pdf>

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (๒๕๕๑). **แบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณครู พ.ศ. ๒๕๓๙.** กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.